

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Šimky a soudkyň Evy Šonkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **MUDr. M. H.**, zast. JUDr. Jaromírem Císařem, advokátem se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2022, č. j. 138424/2022/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2025, č. j. 41 A 15/2023-74, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení o kasační stížnosti se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2025, č. j. 41 A 15/2023-74, a rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2022, č. j. 138424/2022/KUSK.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit **ve lhůtě tří dnů** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, který nařídil žalobkyni odstranit stavbu zahradního domku (doplňková stavba k rodinnému domu č. p. XA) o rozměrech 2,50 x 3,80 m, zastřešeného sedlovou střechou, umístěného ve vzdálenosti 1,50 m od hranice s pozemkem parc. č. XB v k. ú. V. u P. a 1,60 m od hranice s pozemkem parc. č. XC v k. ú. V. u P. (dále jen „stavba“).

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou Krajský soud v Praze napadeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, kterou spojila s návrhem na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatelka uvádí, že odhaduje, že by jí (v případě nepřiznání odkladného účinku) vznikla újma přinejmenším v řádu stovek tisíc Kč, a to vedle imateriální újmy, neboť se jedná o stavbu, ke které má silné citové pouto a řadu vzpomínek na společné chvíle zde strávené s rodinou. Výkon rozhodnutí žalovaného o nařízení odstranění stavby by znamenal pro stěžovatelku vzhledem k nezbytnosti vynaložení značných finančních prostředků na odstranění stavby a přemístění uloženého materiálu nejen zcela nepřiměřenou finanční zátěž, nýbrž především nenávratnou ztrátu všech investic, které byly na stavbu vynaloženy. Navíc by stěžovatelce mohly být (v případě neodstranění stavby) správním orgánem ukládány sankce. Naopak dalším osobám nemůže přiznáním odkladného účinku žádná újma vzniknout, neboť jak bylo již uvedeno, stavba skutečně nijak nezasahuje do práv třetích osob a nenarušuje jejich výkon. Ostatně, s tím se ztotožňují i správní orgány, jinak by byly účastníky správního řízení stavbou dotčené osoby.

[5] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku byly v posuzované věci splněny.

[7] Úvodem soud připomíná mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatelku znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatelku nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] V posuzovaném případě byly uvedené podmínky splněny, a Nejvyšší správní soud tak shledal návrh důvodným. Stěžovatelka uvádí jako důvody pro přiznání odkladného účinku zejména nenávratnou škodu, která by jí výkonem rozhodnutí žalovaného byla způsobena. Nejvyšší správní soud přitom konstantně judikuje, že odstranění stavby představuje citelnou újmu, jelikož jednoznačně může vést k nevratnému porušení práv stavebníka, které by již nebylo možné zhojit ani případným rozhodnutím v jeho prospěch, jež by v takovém případě bylo pouze akademického charakteru a nemohlo by mu poskytnout jinou než pouze hypotetickou ochranu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015-17, ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 107/2016-40, ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 As 333/2016-52 či ze dne 5. 9. 2023, č. j. 2 As 278/2023-35).

pokračování

[10] Pokud by kasační stížnosti nebyl odkladný účinek přiznán a došlo by k odstranění stavby, přičemž by Nejvyšší správní soud následně shledal napadený rozsudek nezákonným, předchozí stav by bylo možné obnovit jen s vážnými obtížemi. Nejvyšší správní soud má za nepochybné, jak uvedla stěžovatelka v kasační stížnosti, že samotným odstraněním stavby i její případnou obnovou by jí vznikly vysoké finanční náklady. Stejně tak se Nejvyššímu správnímu soudu jeví jako věrohodné, s ohledem na uplynutí téměř 20 let od umístění stavby, tvrzení stěžovatelky, že k ní má citové pouto, v důsledku čehož by jejím odstraněním vznikla stěžovatelce i nemateriální újma.

[11] Naopak Nejvyšší správní soud pokládá za nepravděpodobné, že by v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti hrozila újma jiným osobám, jelikož tomu žádné indicie nenasvědčují. Kasační soud tak vzhledem k souboru všech výše uvedených okolností vyhodnotil, že újma, která by mohla v případě nepřiznání odkladného účinku vzniknout stěžovatelce, je nepoměrně větší, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám.

[12] Nejvyšší správní soud rovněž na základě informací ze soudních spisů neshledal, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nelze sice opomenout zájem společnosti na provádění staveb v souladu s právními předpisy, nicméně tento veřejný zájem v nyní projednávané věci nebrání přiznání odkladného účinku, neboť bude v případě neúspěchu kasační stížnosti naplněn ve stejné míře bez ohledu na to, zda by kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek či nikoliv.

[13] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v případě návrhu stěžovatelky jsou podmínky pro přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny, a proto kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

[14] Soud závěrem dodává, že z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, či usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014-58). Rovněž platí, že soud může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

[15] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Poplatková povinnost v nynějším případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; usnesení rozšířeného senátu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 23]. NSS proto stěžovatelce uložil zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích je tento soudní poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení. Soudní poplatek lze zaplatit bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1020403725**.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V případě včasného nezaplacení soudního poplatku dle povinnosti uložené výrokem II. bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad (§ 8 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích).

V Brně dne 18. března 2025

Karel Šimka
předseda senátu